

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: **Kateřina Bartůňková**

NÁZEV PRÁCE: **Kyrgyzstán na cestě k demokracii?**

HODNOTIL: *Vladimír Naxera*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Autorka cíl práce formulovala nepříliš šťastně jako snahu zodpovědět dvě otázky (s. 4-5). Navíc první z otázek sama o sobě formulovaná ve smyslu „zda fungovaly instituce“ není úplně dobře postavená (lepší by asi bylo „jak fungovaly“, protože nějak určitě fungovaly). Navíc není úplně zřejmé, podle jakého kritéria funkčnost dovozuje. Nicméně jakési náznaky odpovědí na otázky v práci nalezneme.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Oproti předchozí verzi došlo k částečné proměně struktury práce – tuším, že přibyla kapitola číslo 2, nicméně její opodstatnění v současné podobě příliš nechápu. Podobá se encyklopedickému heslu dané země a obsahuje řadu nesystematických a povrchních informací o Kyrgyzstánu, které jsou vzhledem k tématu práce často irelevantní – např. sdělení, že existují plány na stavbu hydroelektráren (s.12) nebo že Kyrgyzstán nemá přístup k moři a je tudíž státem vnitrozemským (s. 6). Toto konstatování je navíc podloženo zcela zbytečným odkazem na Dějiny střední Asie z NLN, což budí otázku, zda si je autorka vědomá, k čemu slouží odkazovací aparát. Nepříliš logické je ostatně užívání odkazů na různých místech práce.

Po této nejasné části navazuje podkapitola o klanových vztazích, která je více méně v pořádku (s dodatkem, že autorka podle mě ne úplně správně ztotožňuje klanové a příbuzenské vztahy), škoda jen, že není v následujících kapitolách výrazněji a systematictěji využívána pro interpretaci politických procesů. Následují kapitoly věnované politickému vývoji od sovětských dob dodnes.

V práci se občas vyskytují nejasné obraty např. „51 Uzbeků včetně jednoho Rusa“ (s. 20) (Rus je tedy Uzbek?) atd. Občas nalezneme tvrzení nesprávná (např. na s. 20 je sovětská vláda označená za totalitní, i když nejpozději od začátku 60. let totalitní nebyla), i když jich je daleko méně než v předchozí verzi.

Často (několikrát již v úvodu) se autorka při výkladu odvolává na různé autority (ve formě „souhlasím s autory“, „podle řady autorů“ atd.), které však zůstávají zcela anonymní a autorka v takovýchto případech neuvádí žádné odkazy.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

V práci se vyskytuje řada pravopisných chyb a stylistických neobratností, nicméně v daleko menší míře, než v předchozí verzi práce. Chyby nalezneme v seznamu zdrojů. Zdroj Graubner je neúplný a nelze poznat, o jaký zdroj jde. Zdroje jsou místy špatně řazené (například nesprávně seřazené zdroje od S. Horáka). Všechny položky v seznamu nejsou stejně formátovány. Nesprávné je odkazování na kolektivní díla (např. Waisová a kol.) jako na celek, nikoli na autory jednotlivých kapitol.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Tato druhá hodnocená varianta práce je lepší než varianta předchozí. Zlepšila se struktura práce (s výjimkou toho, že přibyla první, nepříliš smysluplná kapitola), autorka eliminovala řadu zmatečných a nesprávných tvrzení, výrazně se zlepšila formální stránka práce (zejména gramatika, i když, jak jsem již psal, řada chyb zůstala), mnoho dalších problémů ale přetrvává.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

1. Autorka poměrně svévolně zachází s pojmy národní a etnický, respektive národ a etnikum. Mohla by v průběhu obhajoby vysvětlit ve vztahu ke Kyrgyzstánu a jeho obyvatelům jejich rozdíl?
2. Často v souvislosti s Kyrgyzstánem autorka používá pojem „autoritářský“. Byl tento režim tedy podle autorky autoritářský? Nikde v práci to ovšem neargumentuje. Prosím, aby režim zhodnotila z pohledu teorie autoritářského režimu.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Dobře.

DATUM: 6. srpna 2015

PODPIS: